

**OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTKÓW w WARSZAWIE**

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

1. *Obiekt*

**KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM
ŚWIĘTEGO JÓZEFA**

2. *Czas powstania*
**1919 rok
rozbudowany w
latach 1924-1925
oraz w roku 1978**

3. *Miejscowość*
**MYSŁOWICE –
KRASOWY**

11. *Zdjęcie rzut przekrój sytuacja orientacja*

1. Widok ogólny od ulicy PCK.

2. Orientacja, skala 1:20000

3. Sytuacja, skala 1:5000.

4. *Adres*
**41-409 Myslowice
ul. PCK nr 209**

nr hipoteczny - KW 5155
nr parcel - 1079/54, 1080/54,
1759/50, 1760/50, 1761/50,
1762/46, 817/54, 1897/50

5. *Przynależność administracyjna*
województwo Śląskie
powiat Myslowice
gmina Myslowice

6. *Poprzednie nazwy miejscowości*
Krasow do 1945 roku. W latach
1945-1974 Krasow od 1975 roku
Myslowice-Krasow

7. *Przynależność administracyjna
przed 31 grudnia 1998*

województwo katowickie

8. *Właściciel i jego adres*
Rzymsko-Katolicka Parafia
Pod wezwaniem Świętego Józefa
ul. PCK nr 209, 41-409 Myslowice
Diecezja Katowicka

9. *Użytkownik i jego adres*

J.W.

10. *Rejestr zabytków*

Nr
data

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Prawdopodobnie lokacja wsi Krasowy przypada na początek XIII wieku. Najstarsza wiadomość o miejscowości pochodzi z dnia 24 czerwca 1295 roku, kiedy to Krasowy sprzedano klasztorowi w Staniątkach. Od początku istnienia wieś Krasowy należała do parafii Lędzińskiej.

Starania o utworzenie parafii wspólnej dla Krasowych, Kosztów oraz Wesolej rozpoczęte zostały w 1903 roku. Ze względu na swoje położenie Krasowy miały największe szanse na utworzenie parafii skupiającej trzy w/w gminy. Przygotowania dotyczące budowy kościoła trwały 15 lat tj. od 1903 do 1918 roku. Po wielu sporach, w roku 1918 pomieszczenia gospody Wygrabka w Kosztowach zostały zaadoptowane na potrzeby tymczasowego kościoła. W dniu 4 października erygowano lokalnie Krasowy-Kosztowy. Ostatecznie zapadła decyzja dotycząca budowy kościoła w Krasowach. **Kościół bez wyraźnych cech stylowych został zbudowany przez Mistrza budowlanego Kokoszyńskiego z Mysłowic.** Teren pod budowę kościoła został zakupiony od właściciela – J. Patalonga w Krasowach za sumę 6000 marek, a parcelę pod cmentarz za 4300 marek. Całkowity obszar parceli wynosił 82, 4 ara. Plac pod budowę kościoła oraz cmentarz nabyła gmina kościelna z Lędzin. W dniu 1 maja 1919 roku przystąpiono do budowy. Wraz z budową świątyni rozpoczęto zagospodarowanie terenu pod parafialny cmentarz. W połowie października tegoż roku kościół był gotowy. W tym właśnie dniu ks. Jan Kapica z Tychów poświęcił kościół. Materiały budowlane dostarczały następujące firmy: wapno – wapienniki Pawła Böldysa, drzewo – Książęca Leśnictwo w Murkach oraz firma Froehlich z Mysłowic, cegłę – Fa. K. Ullmann z Brzezinki oraz Książęca Cegielnia w Murkach. Prace stolarskie zostały wykonane przez Fa. P. Mansel z miejscowości Krasowy. Roboty murarskie zostały wykonane przez Fa. Kniec z wsi Krasowy oraz I. Zielosko, zaś prace dekarские miejscowy dekarz G. Scholz. Ogólny koszt budowy wyniósł 63595,82 marek.

Pierwotnie kościół został zaprojektowany na około 1000 osób. Benedykcja kościoła parafialnego pod wezwaniem „Opieki świętego Józefa” w Krasowach miała miejsce w dniu 15 października 1919 roku.

W 1920 roku został zakupiony za sumę 2700 marek ołtarz główny, który wykonała firma Antoni Bisqua z Katowic. Ołtarz Najświętszej Marii Panny pochodził z 1921 roku.

ciąg dalszy historii obiektu na załączniku nr 1

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Sytuacja – kościół położony na terenie dzielnicy Krasowy, w chwili obecnej wchodzącej w skład miasta Mysłowice. Dzielnica położona jest na południe od centrum miasta. Niegdyś stanowiła ona odrębną miejscowość. Obecnie kościół zlokalizowany jest po południowej stronie ulicy PCK w układzie kalenicowym. Od wschodu i zachodu teren kościoła bezpośrednio styka się z zabudowaniami mieszkalnymi. Natomiast od południa, w drugiej linii zabudowy usytuowana jest plebania, do której przylega cmentarz parafii. Kościół orientowany, wolno stojący usytuowany w linii zabudowy ulicy PCK. Plac kościelny otoczony niewielkim ogrodzeniem na podmurówce z metalowymi, przesłami wykonanymi z prętów o prostej formie. (Od południa częściowo siatka). Wejścia na teren placu kościelnego zlokalizowane od północy i południa. Plac kościelny wyłożony częściowo betonowymi płytami chodnikowymi oraz fragmentarycznie zdrzewiony. W północno-zachodnim narożu placu kościelnego usytuowany drewniany krucyfiks oraz współczesna figura Matki Boskiej Fatimskiej położona we wschodniej części placu. Wejścia do kościoła zlokalizowane od północy i południa.

Materiał, konstrukcja, technika – kościół murowany z cegły maszynowej w układzie „krzyżowym” z użyciem cegły glazurowanej (parapety okienne), kamienia (posadzki kościoła).

Sklepienia, stropy – sklepienie imitujące formę zwierciedlanego (prezbiterium, transept, korpus nawowy), strop płaski (nawy boczne prezbiterium, przybudówka korpusu nawowego, zakrystie, kruchy: zachodnia, północna i południowa).

Więźba dachowa – drewniana: o konstrukcji krokwiowej (korpus nawowy).

Pokrycie dachowe – blacha cynkowo-tytanowa (wieża, korpus nawowy, transept, prezbiterium).

Posadzki, podłogi – posadzka marmurowa z tzw. „łamanego marmuru” (kruchy: zachodnia, północna i południowa, jak również korpus nawowy, transept oraz część prezbiterium); posadzka granitowa (część ołtarzowa prezbiterium), lastriko (zakrystia północna), dwubarwne (czerwono-szare) płytki ceramiczne w układzie szachownicowym oraz podłoga drewniana tzw. „biała” (chór muzyczny, wieża).

Schody – zewnątrzne : o konstrukcji **betonowej**; elewacja północna - prostokątne typu „wolnego”. Stopnice obłożone współczesnymi płytkami gresowymi; elewacja wschodnia i elewacja północna – schody jednobiegowe, proste. Stopnice obłożone współczesnymi płytkami gresowymi; wewnątrzne : **drewniane o konstrukcji policzkowej** – *klatka schodowa, schody prowadzące na chór muzyczny* - jednobiegowe, łamane z zabiegowymi stopnicami w dolnym biegu. Schody posiadają drewnianą barierę o prostej formie. Ponadto **drewniane o konstrukcji drabiniastej** – *klatka schodowa, schody prowadzące na wieżę* – jednobiegowe, proste oraz drewnianą balustradą o prostej formie.

Otwory drzwiowe – drewniane o konstrukcji **ramowo-płycinowej** na zawiasach czopowych – zewnątrzne : elewacja północna – współczesne drzwi zamknięte lukiem odcinkowym, jednoskrzydłowe, wielopłycinowe. W dolnej części obite blachą miedzianą; elewacja południowa - współczesne drzwi, prostokątne, wielopłycinowe. W dolnej części obite blachą miedzianą; wieża kościoła elewacje północna i południowa – współczesne drzwi prostokątne, dwuskrzydłowe, wielopłycinowe. W dolnej części obite blachą miedzianą. Ponadto elewacja wschodnia - drzwi jednoskrzydłowe, prostokątne, pełne obite blachą.

ciąg dalszy opisu obiektu na załączniku nr 1 i 2.

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 6367 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>ok. 470 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>Sakralne</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>Sakralne</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1950 rok – generalny remont wieży kościoła. • 1951 rok – montaż nowych, stalowych dzwonów. • 1978 rok – przebudowa prezbiterium według projektu księdza Józefa Myrdy. • lata 80-te XX wieku – wykonanie nowej posadzki kościoła z łamanego marmuru. • 1990 rok – prace remontowe związane z usunięciem szkód gómiczych. Montaż elementów ściągających w części korpusu i prezbiterium kościoła. • 1995 rok – remont wnętrza kościoła związane z nową aranżacją. • 1999 rok – montaż ściennych paneli z pcv wewnątrz kościoła. • lata 90-te XX wieku – wymiana drzwi zewnętrznych i wewnętrznych kościoła. • 2000 rok – wymiana pokrycia dachowego wraz z remontem więźby dachowej i wymianą obróbek blacharskich. Ponadto wykonanie nowego, dębowego soborowego ołtarza, bocznych ołtarzy wraz z amboną. • 2001 rok – wykonanie nowych, dębowych ławek kościoła. Konserwacja obrazu z 1919 roku pochodzącego z głównego ołtarza wraz z obrazami drogi krzyżowej. • 2002 rok – montaż zegara na wieży kościoła. 		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fundamenty – stan dobry • Ściany - widoczne miejscowe ślady zawilgoceń zakrystii północnej oraz masywu wieżowego; • Stolarka okienna i drzwiowa – stan bardzo dobry; • Stropy – stan dobry; • Więźba dachowa – stan bardzo dobry; • Pokrycie dachowe – stan bardzo dobry; • Wyposażenie – stan dobry; • Instalacje – stan dobry. 	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Prace remontowe elewacji kościoła. • Zlikwidowanie zawilgoceń ścian wewnętrznych zakrystii północnej oraz masywu wieżowego. • Prace remontowe ogrodzenia placu kościelnego 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numery i miejsce przechowywania)

- Inwentarz kościoła pod wezwaniem Świętego Józefa, z 1996 roku [w:] Archiwum Parafii kościoła pod wezwaniem Świętego Józefa; brak sygn.

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst - Urszula Pawłowska, sierpień 2002 r.
plany, rysunki - Urszula Pawłowska, sierpień 2002 r.
zdjęcia, fotografie - Urszula Pawłowska, sierpień 2002 r.

miejsca przechowywania negatywów - Archiwum Śląskiego Wojewódzkiego
Konservatora Zabytków w Katowicach

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego.

22. Bibliografia

- Musioł L.; Parafia Krasowy. Monografia. Historia miejscowości Krasowy, Kosztowy, Wesoła, Ławki, Mysłówice; 1995, s. 48, 52-65.
- Rocznik Diecezji Katowickiej. Kuria Diecezjalna Katowicka, 1970, s. 138.
- Piwowarczyk A., Mysłówice. Roczniki 1295-1995, Mysłówice.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- Pojedyncze fotografie kościoła z lat 70-tych i 80-tych XX wieku [w:] Inwentarzu kościoła pod wezwaniem Świętego Józefa; 1996 rok; Archiwum Parafii kościoła pod wezwaniem Świętego Józefa; brak sygn.

27. Załączniki

6 wkładek

1. Miejscowość MYSŁOWICE-KRASOWY	2. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO JÓZEFA	3. Zawartość wkladki Ciąg dalszy punktów: nr 12 i 13– historia i opis obiektu.
--	--	---

Ciąg dalszy punktu nr 12 – historia obiektu.

Jego koszt wyniósł 8000 marek. Ołtarz został zamówiony w tej samej katowickiej firmie co ołtarz główny. W tym samym czasie zostały nabyte statuy Najświętszego Serca Pana Jezusa i świętego Franciszka, pochodzące z firmy Schmidt-Landek. Pozostałe statuy świętej Barbary i świętego Alojzego wykonała firma Kazimierza Schäfer z Katowic.

W latach 1924-1925 kościół został rozbudowany. Po przebudowie mógł pomieścić około 1800-2000 osób. Wówczas to zostały zamontowane trzy spizowe dzwony wykonane przez firmę Felczyński w Cieszynie. W 1925 roku została erygowana parafia pod wezwaniem świętego Józefa – robotnika, w której skład wchodziły miejscowości Krasowy, częściowo Kosztowy oraz Wesola. W roku 1927 kościół został z elektryfikowany. Dwa lata później zostały zamontowane organy firmy Klimosz-Dyszlag z Rybnika. W dniu 15 stycznia w 1942 roku okupant zarekwirował na potrzeby toczącej się wojny dzwony. W trakcie wojny kościół uległ zniszczeniu. Z zachowanych danych wynika, że wskutek ostrzeliwania artylerii uszkodzone zostały: wieża kościoła, ściany nawy kościoła, okna, pokrycie dachowe oraz filary kościoła. Wówczas to szkody zostały oszacowane na około 23.500 zł.

Ciąg dalszy punktu nr 13 – opis obiektu.

Drzwi wewnętrzne – drewniane : **o konstrukcji ramowo - pływcinowej – zakrystie** - współczesne drzwi prostokątne, jednoskrzydłowe, wielopływcinowe. *Kruchta północna* - współczesne drzwi jednoskrzydłowe prostokątne, wielopływcinowe. Górna partia szklona, wypełniona szczebliną krzyżową. W dolnej części obite blachą miedzianą. *Kruchta południowa* - współczesne drzwi jednoskrzydłowe, wielopływcinowe zamknięte lukiem odcinkowym. Górna partia szklona, wypełniona szczebliną krzyżową. W dolnej części obite blachą miedzianą. *Kruchta zachodnia* - drzwi prostokątne, dwuskrzydłowe, wielopływcinowe. Górna partia szklona, wypełniona szczebliną krzyżową. W dolnej części obite blachą miedzianą. Ponadto *chór muzyczny* - drzwi jednoskrzydłowe, prostokątne, wielopływcinowe z dwoma stałymi skrzydłami znajdującymi się po bokach. Górna część szklona wypełniona drobną szczebliną krzyżową. Powyżej szklone, prostokątne nadświetle wypełnione szczebliną krzyżową.

Otwory okienne – okna o stałych, metalowych ramiakach wypełnione witrażami - *wieża kościoła – elewacje: północna, zachodnia i południowa. Ponadto korpus nawowy kościoła, transept oraz prezbiterium – elewacje: północna, wschodnia i południowa* – okna o zróżnicowanej wielkości zamknięte lukiem ostrym, w kształcie eliptycznym, jak również okulusów. Okna drewniane **o konstrukcji krosnowej** – *wieża kościoła - elewacje: północna, zachodnia i południowa* - okna prostokątne wypełnione szczebliną krzyżową. Ponadto okna jednodzielne zamknięte lukiem ostrym, ze ślimieniem. W dolnej części podślimienia wypełnione krzyżową szczebliną. Partia nadślimienia wypełnione szczebliną w formie krzywizn. Ponadto okna jednodzielne, zamknięte lukiem ostrym, wypełnione drewnianymi żaluzjami.

Rzut – kościół orientowany, jednoprzestrzenny na planie zbliżonym do prostokąta. Składa się on z trzech charakterystycznych członów: korpusu, transeptu oraz prezbiterium. Korpus nawowy jednoprzęsłowy. Od strony południowej dobudowana współczesna dobudówka tworząca formę nawy bocznej kościoła. Transept kościoła jednoprzęsłowy, natomiast prezbiterium trójprzęsłowe. Od strony transeptu do dwóch przęseł prezbiterium (od strony północnej i południowej) przylegają o zróżnicowanej szerokości boczne nawy prezbiterium. Od zachodu do korpusu nawowego przylega masyw wieżowy mieszczący kruchtę na rzucie prostokąta. W kruchcie klatka schodowa prowadząca na wieżę. Od strony północnej pomiędzy korpusem a transeptem niewielka kruchta północna kościoła na planie prostokąta. Natomiast w narożu utworzonym pomiędzy transeptem, a południową nawą boczną zlokalizowana jest kruchta południowa na rzucie prostokąta. Od strony wschodniej na przedłużeniu naw bocznych do prezbiterium przylegają dwie zakrystie o zróżnicowanych rzutach. Północna zakrystia z charakterystycznym zaokrąglonym narożem północno-wschodnim. W chwili obecnej pełni ona rolę składziku. Natomiast południowa zakrystia na planie zbliżonym do prostokąta.

Bryła – rozczłonowana, złożona z węższego prezbiterium, transeptu, krótkiego korpusu nawowego oraz dominującego masywu wieżowego znajdującego się od strony zachodniej korpusu nawowego. Od strony prezbiterium dwie, parterowe zakrystie kościoła o zróżnicowanych gabarytach (północna węższa o zaokrąglonym narożu północno-wschodnim. Południowa - szersza). Ponadto od strony północnej, pomiędzy transeptem i korpusem nawy kościoła zlokalizowana jest północna kruchta kościoła. Od strony elewacji południowej do korpusu nawowego przylega niewielka, niższa przybudówka, tworząca rodzaj nawy bocznej kościoła. Prezbiterium oraz korpus nawowy kryte są wspólnym, dwuspadowym dachem o symetrycznym nachyleniu połaci dachu. Transept kościoła kryty jest niższym, analogicznym w formie dachem co prezbiterium i korpus nawowy. Na styku prezbiterium, transeptu i nawy

wieloboczna sygnatura kościoła, przekryta hełmem w formie ostrosłupa (na ośmioboku), zwieńczona metalowym, łacińskim krzyżem. Sygnatura przepruta niewielkimi otworami zamkniętymi łukiem dwuspadowym. Zakrystie kościoła oraz kruchta północna kryte są wielospadowymi dachami. Nad zakrystią południową wznosi się wysoki, ceglany komin. Natomiast południowa przybudówka nawy kościoła kryta jest jednospadowym dachem o niewielkim kącie nachylenia. Wieża masywu zamknięta jest hełmem zbliżonym swoją formą do ostrosłupa na wieloboku. Całość zwieńczona jest metalowym, łacińskim krzyżem na kuli. Kościół częściowo podpiwniczony (zakrystia od strony elewacji południowej).

Elewacja zachodnia – ceglana, czteroosiowa z zaakcentowanym dominującym, dwuosiowym, trójkondygnacyjnym masywem wieżowym na osi elewacji. W pierwszej osi elewacji ostrołuczna tynkowana płycina, powyżej której niewielki otwór okienny zamknięty łukiem ostrym doświetlający korpus kościoła. W drugiej, trzeciej osi elewacji wysunięty masyw wieżowy zamknięty w górnej części hełmem na ośmioboku zwieńczonym metalowym, łacińskim krzyżem. Osie wieży wyznaczone otworami okiennymi o zróżnicowanej wielkości oraz formie. Pierwsza kondygnacja wieży doświetlona dwoma poziomami ostrołucznych okien. Druga kondygnacja wieży przepruta dwoma poziomami okien (prostokątnych powyżej, których znajdują się ostrołuczne otwory). Trzecia kondygnacja doświetlona ostrołuczными otworami okiennymi wypełnionymi drewnianymi żaluzjami. Elewacja masywu w partii dachu przechodzi w trójkątny szczyt, w polu którego tarcza zegarowa. Trzecia oś elewacji analogiczna jak pierwsza oś. Ponadto elewacja rozczłonowana niskim cokołem, gzymсами międzykondygnacyjnymi wieży oraz gzymsem wieńczącym o dekoracyjnej formie wykonanym z na przemienne wysuniętych cegieł.

Elewacja północna – ceglana, ośmioosiowa. Poszczególne osie elewacji wyznaczone otworami okiennymi usytuowanymi na dwóch poziomach oraz otworami drzwiowymi znajdującym się w piątej oraz ósmej osi przyziemia. W pierwszej, drugiej i trzeciej osi elewacji prezbiterium wraz z parterową zakrystią kościoła, doświetlone trzema, ostrołuczными oknami znajdującymi się w dolnym i górnym poziomie. W czwartej osi elewacji transept kościoła przepruty dwoma ostrołuczными oknami. Transept zamknięty w partii dachu trójkątnym szczytem w polu, którego okulus transeptu. W piątej, szóstej i siódmej osi elewacji korpus nawowy z parterową dobudówką mieszczącą północną kruchtę kościoła. W piątej osi przyziemia zadaszony otwór drzwiowy kruchty. Powyżej ostrołuczne okno. W szóstej i siódmej osi elewacji duże okna zamknięte łukiem ostrym. W ósmej osi trójkondygnacyjny masyw wieżowy mieszczący zadaszony, dwuskrzydłowe drzwi zlokalizowane w przyziemiu wieży. Powyżej drzwi figura Świętego Józefa. Poszczególne kondygnacje wieży doświetlone oknami o zróżnicowanych wielkościach i formie. Powyżej drzwi – okulus. Druga kondygnacja wieży przepruta dwoma poziomami okien (prostokątnych powyżej, których znajdują się ostrołuczne otwory). Trzecia kondygnacja doświetlona ostrołuczными otworami okiennymi wypełnionymi drewnianymi żaluzjami. Elewacja masywu w partii dachu przechodzi w trójkątny szczyt, w polu którego tarcza zegarowa. Pozostałe podziały elewacji analogiczne jak elewacja zachodnia.

Elewacja wschodnia – ceglana, trójosiowa. Osie wyznaczone otworami okiennymi oraz drzwiowym. W pierwszej osi elewacji parterowa zakrystia mieszcząca jednoskrzydłowe drzwi, powyżej których niewielkie okno o formie eliptycznej. W drugiej i trzeciej osi elewacji prezbiterium doświetlone dwoma poziomami okien. W dolnej części elewacji okna zamknięte łukiem ostrym. Powyżej okulus. Elewacja dodatkowo rozczłonowana niskim, ceglany cokołem.

Elewacja południowa – ceglana o zróżnicowanej ilości osi w poszczególnych partiach elewacji. W partii przyziemia ośmioosiowa, w górnej partii elewacji siedmioosiowa. Osie elewacji wyznaczone otworami okiennymi oraz drzwiowym usytuowanym w pierwszej osi. W pierwszej osi masyw wieżowy o analogicznej artykulacji jak ósma oś elewacji północnej. W drugiej, trzeciej i czwartej osi korpus nawowy przepruty dwoma poziomami okien. W partii przyziemia dobudowana, niższa nawa boczna doświetlona trzema oknami w kształcie eliptycznym. Powyżej ostrołuczne okna nawy głównej. W czwartej osi elewacji transept o identycznym podziale jak czwarta oś elewacji północnej. W szóstej, siódmej i ósmej osi w partii przyziemia parterowa zakrystia wraz z boczną kruchtą prezbiterium. Powyżej dwa ostrołuczne okna doświetlające prezbiterium kościoła. Pozostała artykulacja elewacji nawiązująca do elewacji północnej kościoła.

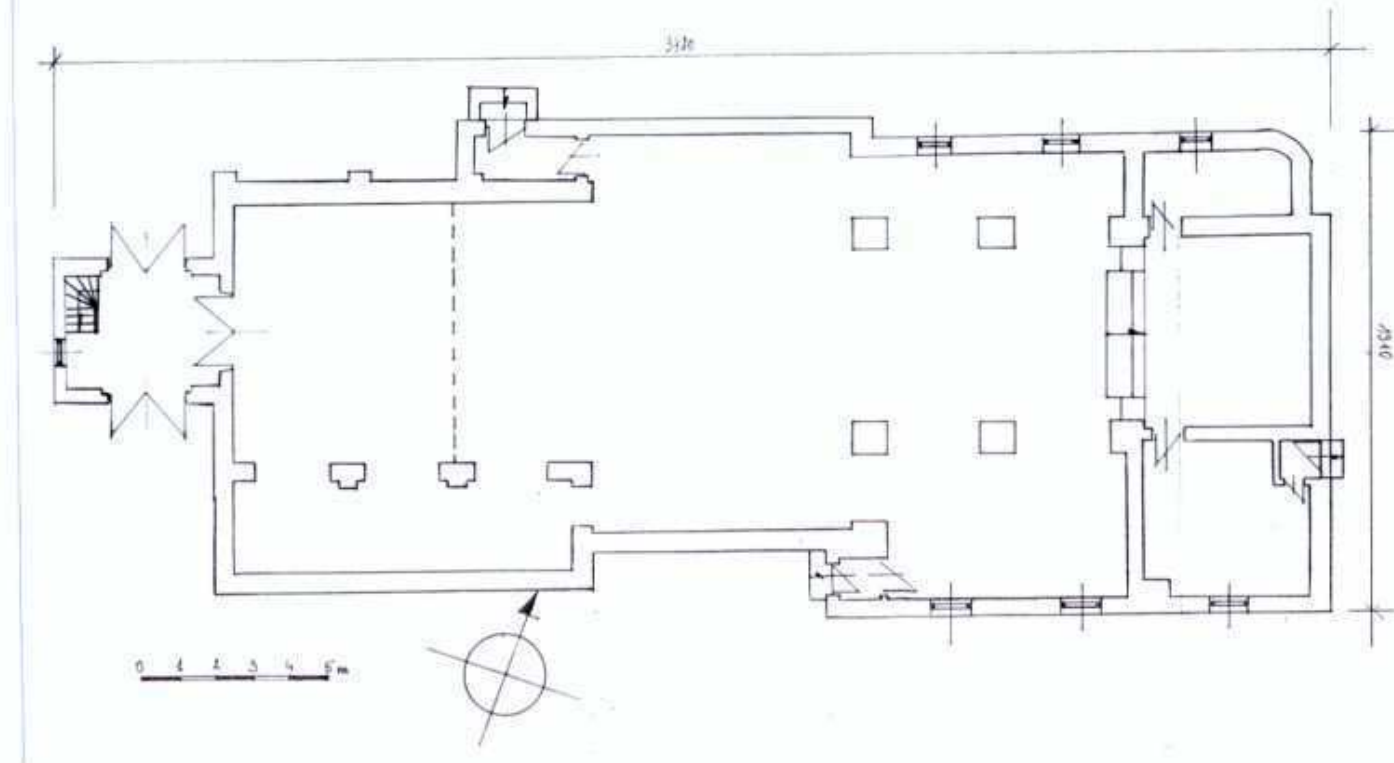
Wnętrze – kościół jednoprzestrzenny, złożony z prezbiterium, transeptu oraz korpusu nawowego. Prezbiterium trójprzęsłowe. Od strony transeptu do dwóch przęseł od strony północnej i południowej przylegają niższe o różnej szerokości boczne nawy prezbiterium. Transept złożony z szerokiego przęsła w kształcie wydłużonego prostokąta, poprzecznie położonego do osi. Krótki korpus nawowy, jednoprzęsłowy, złożony w partii nawy głównej z przęsła w kształcie wydłużonego prostokąta podłużnie położonego w stosunku do osi kościoła. Od strony południowej do nawy przylega wtórna dobudówka tworząca formę niższej nawy bocznej. Przybudówka złożona z trzech przęseł na planie prostokątów podłużnie usytuowanych do osi. Od zachodu do korpusu nawowego przylega jednoprzęsłowa kruchta na rzucie prostokąta. W zachodniej części nawy głównej chór muzyczny wsparty na sześciu, drewnianych słupach o przekroju kwadratu. Chór zdobiony drewnianą balustradą o konstrukcji ramowo-płycinowej. Od góry jest ona nakryta parapetem. Balustrada dekorowana prostokątnymi płycinami, wewnątrz których usytuowane są symboliczne przedstawienia m.in. „eucharystii”.

1. Miejscowość	2. Obiekt	3. Zawartość wkładki
MYSŁOWICE-KRASOWY	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO JÓZEFA	Ciąg dalszy punktu nr 13 – opis obiektu oraz rzut przyziemia kościoła

poziom prezbiterium w stosunku do nawy głównej jest podniesiony o trzy stopnie. Prezbiterium do transeptu otwiera się łukiem tęczowym w postaci archiwolty zamkniętej łukiem pełnym. Nawy boczne oddzielone są od pozostałej partii prezbiterium dwoma arkadami zamkniętymi łukiem ostrym. Natomiast korpus nawowy do nawy bocznej otwiera się trzema arkadami zamkniętymi łukiem pełnym. Zakrystie skomunikowane są z prezbiterium za pomocą jednoskrzydłowych, prostokątnych drzwi. W chwili obecnej północna zakrystia pełni funkcję składzika. Kruchta kościoła znajdująca się w masywie wieżowym skomunikowana jest z korpusem nawowym za pomocą prostokątnych, dwuskrzydłowych drzwi. Kruchta północna skomunikowana jest z transeptem poprzez prostokątne, jednoskrzydłowe drzwi, a południowa poprzez jednoskrzydłowe drzwi zamknięte łukiem odcinkowym. Ściany kościoła obłożone są na wysokości około 1/3 współczesną okładziną panelową imitującą drewnianą boazerię. Prezbiterium, transept i nawa główna przekryta sklepieniem w typie zwierciedlanym.

Wyposażenie - oryginalne dwa konfesjonały bez wyraźnych cech stylowych, eklektyczny prospekt organowy, obraz Świętej Rodziny z 1919 roku, obrazy stacji drogi krzyżowej. Ponadto współczesne dębowe wyposażenie kościoła z lat 2000-2001 (ołtarz główny pod wezwaniem Świętej Rodziny, ołtarze boczne: pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego – od północy oraz Matki Boskiej Fatimskiej – od południa, ambona, ławki), chrzcielnica z lat 70-tych lub 80-tych XX wieku.

Instalacje – elektryczna, wodno-kanalizacyjna; ogrzewanie gazowe; głośnikowa, odgromowa sygnalizacyjna.

Rzut przyziemia

1. Miejscowość

2. Obiekt

3. Zawartość wkładki

MYSŁOWICE-KRASOWY

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Dokumentacja fotograficzna.

1. Elewacja zachodnia.

2. Widok ogólny od północnego-zachodu.

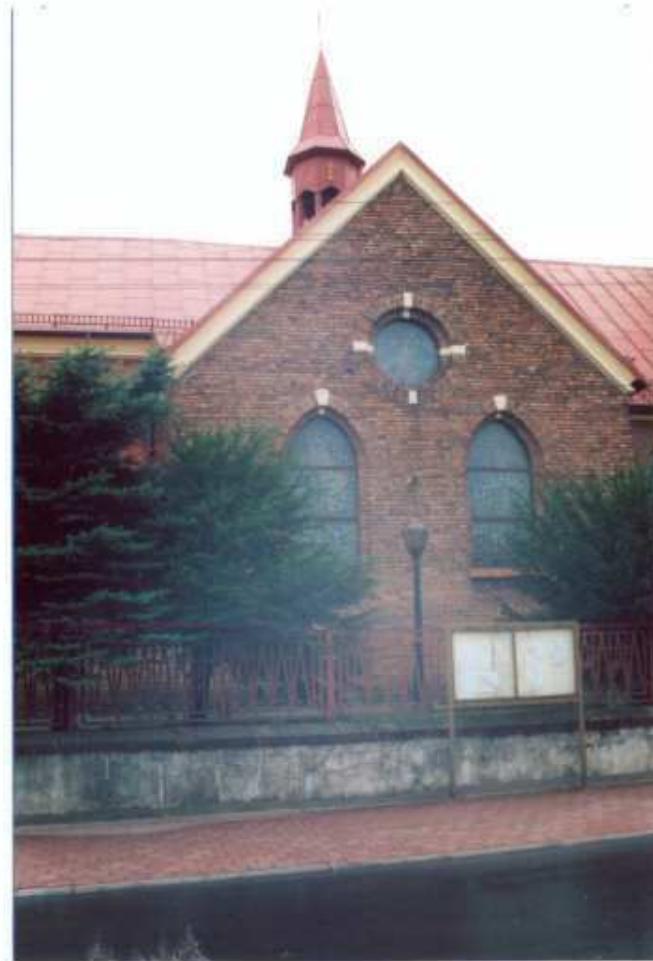
Kartę złożyła mgr Urszula Pawłowska, sierpień 2002 r.

3. Elewacja północna.

4. Frag. elewacji północnej.

5. Frag. elewacji północnej. Drzwi.

1. Miejsowość

2. Obiekt

3. Zawartość wkladki

MYSŁOWICE-KRASOWY

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Dokumentacja fotograficzna.

6. Widok ogólny od południowego wschodu.

7. Frag. elewacji wschodniej.

Kartę złożyła mgr Urszula Pawłowska, sierpień 2002 r.

8. Elewacja wschodnia.

10. Frag. elewacji wschodniej.

9. Frag. elewacji wschodniej.

11. Sygnatura.

1. Miejsowość	2. Obiekt	3. Zawartość wkladki
MYSLOWICE-KRASOWY	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO JÓZEFA	Dokumentacja fotograficzna.

12. Widok ogólny na prezbiterium.

13. Widok ogólny na chór muzyczny.

14. Oltarz.

16. Nawa północna. Widok od nawy kościoła.

15. Nawa północna.

17. Nawa południowa. Widok od nawy kościoła.

1. *Miejscowość*2. *Obiekt*3. *Zawartość wkladki*

MYSŁOWICE-KRASOWY

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Dokumentacja fotograficzna.

18. Widok ogólny na kruchnę zachodnią.

19. Schody.

20. Stolarka drzwiowa.